

Editörden...

SineFilozofi Dergisi, bu sayısıyla birlikte 8. Yaşını bitirmiş bulunmaktadır. Hızla geçen bu yıllarda SineFilozofi ailesi, okuyucusuyla, yazarlarıyla ve elbette ki yıllardır gönüllü olarak çalışan editöryal mutfak ekibiyle gelişmiş, büyümüştür. SineFilozofi bir dergiyi aşarak okula dönüşmüştür. Ben de bu okulun ilk öğrencilerinden birisi olarak gerekli formasyona sahip olduğum andan itibaren dergimizin kurucusu, yayın sahibi ve baş editörü olan hocam Serdar Öztürk tarafından editör olarak görevlendirildim ve üzerime düşen iki sayının ikincisini sizlere ulaştırmış olmanın mutluluğunu yaşıyorum.

Bu sayımız yine dopdoludur. İlk olarak Francesco Sticchi, *The End of American Exceptionalism Through Two Family Sagas: Breaking Bad and Ozark in the Face of Neoliberal Collapse* başlıklı makalesiyle katkı sunmuştur. Sticchi bu çalışmasında "Breaking Bad" ve "Ozark" dizileri üzerinden Amerikan olağanüstülüğünün sonunu ve neoliberalizmin çöküşünü ele almaktadır. Bu sayımızdaki bir diğer makale, Mesut Özel tarafından kaleme alınan *Baba, Evlat ve Cellât; Şeytan Yoktur (2020) Filminde Roller, Dramaturjik Bir Değerlendirme* isimli çalışmadır. Özel bu çalışmasında sosyolojinin, insanın toplumsal gerçekliği anlamasındaki rolünü ve sinemanın bu süreçteki önemini ele alıyor. İran toplumunun kapalı yapısı ve idam gibi sosyo-kültürel, siyasal olgular, *Şeytan Yoktur* filmi üzerinden Goffman'ın dramaturjik yaklaşımıyla inceliyor. Soner Suat Erenözü ise, *Felsefi Boyutlarıyla Sinema Sanatı* başlıklı çalışmasıyla bu sayımızda yerini almıştır. Yazar çalışmasında 20. yüzyılın getirdiği hızlı değişimi, özellikle sanat ve felsefe alanlarında nasıl bir etki yarattığını inceliyor. Sinema sanatının felsefeyle olan ilişkisinin temelleri ve bu sanatsal ifade biçiminin saf felsefe perspektifiyle nasıl değerlendirilebileceği incelemenin odak noktasını oluşturuyor. Kevser Akyol Oktan ise *Black Mirror Dizisinde Öznellik, Müphemlik İlişkisi* başlıklı çalışma ile bu sayımızda yerini almıştır. Bu çalışma, modern toplumda bireylerin özne olarak var olma sürecindeki belirsizlikleri ve bu belirsizliklerin hem yıkıcı hem de yeni öznellik biçimlerini oluşturmada potansiyel fırsatlar sunduğunu *Black Mirror* dizisi aracılığıyla ele alıyor. *Uysallar Dizisinde Punk Alt Kültürün Sinematografik Araçlarla Yeniden İnşası* başlıklı çalışmasıyla bu sayımızda katkı sunan Buket Akdemir Dilek, Türkiye özelinde, punk gibi alt kültürlerin Netflix'in "Uysallar" gibi yapımlar aracılığıyla yeniden yapılandırılması ve bu sürecin görselleştirilmesini ele almaktadır. Ünal Gönen Islakoğlu ise, *Mitin Dünyevileştirilerek Yeniden Üretilmesi ve Huizinga'da Kültürün Olumsuzluğu Bağlamında Klaus (2019)* başlıklı çalışmasında *Klaus*, animasyon filmini Johan Huizinga'nın Homo Ludens teorileri çerçevesinde irdelemektedir. *Rhythm in Cinema: An Analysis of the Movie Raging Bull* başlıklı makale ile sayımıza katkı sunan Onur Karahan çalışmasında filmlerde ritmin, hikayeyi, estetiği ve duygusal yoğunluğu belirleyerek izleyici deneyimini şekillendirdiğinden söz etmekte ve bunu *Raging Bull* filmi ile ele almaktadır. Can Cengiz ise *Bergson'un Düşlediği Sinema: Blade Runner 2049'da Bellek ve Benlik* başlıklı çalışmasında Henri Bergson'un zaman, bellek ve benlik üzerine geliştirdiği özgün fikirlerin, sinema felsefesine nasıl yön verdiğine odaklanıyor. *Blade Runner 2049* filmi üzerinden, Bergson'un düşüncelerinin modern sinemada nasıl yansıtıldığını inceliyor. Hilal Satıcı ise, *Beyazperdede Erkeğin Gölgesindeki Kadınlar: Feminist Film Teorileri Bağlamında Bombshell Filmi*

İncelemesi başlıklı çalışmasıyla, "Bombshell" (2019) filmini, feminist kuramlar çerçevesinde irdeliyor. Çalışma kadınların bedenleştirilmesi ve ötekileştirilmesi konularını işleyerek, kadın dayanışmasının önemini irdeliyor. Bu sayımızdaki son yazı ise Berceste Gülçin Özdemir tarafından kaleme alınan *Film Anlatısında Gülerken Düşünmek* başlıklı çalışmadır. Yazar bu çalışmasında Henri Bergson'un gülme teorilerini *Aile Arasında* (2017) filmi üzerinden inceleyerek, gülmenin toplumsal düzen ve eril kodlarla ilişkisini tartışıyor.

SineFilozofi'nin en temel özelliği onun kolektif düşünme doğası ve sürekli harlanan amatör ruhun ateşidir. Öncelikle bizleri bu ateşin etrafında toplayan hocamız Serdar Öztürk'e ve dergi ortak sahibi Kurtuluş Özgen'e teşekkür ederim. Bununla birlikte sayının çıkmasında yoğun emek harcayan, her biri kendi özneliği ile bu ateşe katkı sunan, "ben"den öte "bizi" bilen kıymetli arkadaşlarıma editörlük sürecimdeki katkıları için Editör yardımcılarımız Esra Güngör Kılıç, Fırat Osmanoğulları, Merve Can Maraşlı, Aysu Uğur Balcı, Aslı Şahinkaya Ermiş, Gülşah Altuğ, Dilar Diken Yücel, Mert Can Arık'a, SineFilozofi'nin görünen yüzünü sosyal medyamızı yürüten Ece Yirmibeş, Burcu Kanaç, Ceren Aysu Can, Ceren Nazan Tekin, Esmanur Çağlar, Gülşen Altaş, ve Zehranur Tüter'e, Sinefilozofi'nin pek çok tasarımında olduğu gibi dergimizde de kapak tasarımlarımızı yapan Berna Akçağ'a, İngilizce dil editörümüz Erdinç Yılmaz'a kıymetli katkıları için teşekkür borçluyum. Bununla birlikte bizlere kıymetli zamanlarını ayırarak büyük katkılar sunan hakemlerimize ve her şeyin sebebi okuyucularımıza da teşekkür eder. İyi yıllar dilerim.